

97. Savaş Yılımız

Partimiz 97.yaşını doldururken ülke yeni gelişmelere gebe. Diktatörlük koşullarında, OHAL altında, KHK'lar ile yönetilen bir ülkeden söz ediyoruz. Kemeri sık sık bir yere kadar. Düşünmeyi, konuşmayı yasakla bir yere kadar. İnsan haklarını yok say bir yere kadar. Bu düşün bir yerde kopacak.

Bugün yaşadığımız gerileme ve durgunluk bir süre sonra yerini canlanmaya ve mücadelenin yeniden yükselmesine bırakacak. Bu kesin... Partimiz bu sürecin gelişmesinde küçümsenemeyecek rol üstlenmiş vaziyette. Toplumun tüm damarlarında güç ve olanaklarımız ölçüsünde çalışmalarını sürdürüyor. Sessiz çoğunluğun önce direnen sonra da ayaklanan bir çoğunluğa dönüşmesi yönünde ciddi çalışmalar yürütüyor.

Mağma tabakası birikiyor, ısınıyor, kendine yol arıyor ve bir volkanın patlaması misali lavlar bir anda tüm ülkenin kaderini değiştirecek. Partimiz bu volkanı körükleyen ana güçlerden biridir.

Partimiz 97 yıllık savaş tarihinde ateşi ve ihaneti de gördü. Burjuvazi, kurallı beri partimizi ana düşmanı olarak bellemiştir. Türkiye'de bunun ikinci bir örneği yoktur. Partimizi taklitlerinden ayıran özelliklerden biri Marksizm - Leninizm'in öğretilerine ve ilkelerine bağlılıksa, diğeri de budur.

TKP'nin savaş erleri, militanları, kadroları bu gerçeği bilerek hareket ediyorlar. Kimse bizlere altın tepside sunulacak bir sonuç vaat etmiyor. Varolan kapitalist burjuva cumhuriyeti çerçevesinde 'kazanım korumak' veya 'karşı-devrimden' söz etmek hiç adetimiz değil. Çünkü biz kurulduğu günden beri bu cumhuriyetin burjuva ve kapitalist sınıfsal karakterini tarif eden, ve de onu yıkmak için yola koyulan Mustafa Suphi ve yoldaşlarının takipçileriyiz.

Şairin dediği gibi

**"...Bir çelik aynadır gözlerimiz,
Onbeşler'in resmini görmek isteyenlere..."**

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 10 Eylül 2017 Tarihli Açıklaması

Türkiye Komünist Partisi 97 Yaşında!

Türkiye'nin en eski partisi TKP 10 Eylül 1920'de kurulmuştur. TKP, 1917 Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkileri ve Anadolu'da başlatılan Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın ateşleri içinde doğmuştur.

TKP'nin Kuruluş Kongresi'nde onaylanan birinci programı, Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katılarak, bu savaşı Sosyal Kurtuluş Savaşı'na yükseltme mücadelesinin programıdır.

Dönemin işbirlikçi burjuvazisi, emperyalizmin Anadolu'daki ajanları, TKP'nin bu amacını engellemek ve nüfus içinde komünistlerin artan etkisini önlemek, genç Sovyet devletinin ülkemiz işçi, emekçi ve yoksulları için bir ilham kaynağı olması gerçeğini yok etmek için partimizin kurucularını ve ilk Merkez Komitemizi Karadenizin karanlık sularında kallesçe ve vahşice katlettiler. Mustafa Suphi ve 14 yoldaşımızın cesetlerine o gün bugündür ulaşılmış değildir.

Önce komünistlere TKP'ye yönelen işbirlikçi burjuvazi daha sonra Alevi toplumuna, Kürt halkına ve Müslüman inancına sahip cemaatlere, ardından da Süryanilere, Ezidilere, Ermeni ve Rumlara yönelmiş, onları da ya kırimdan geçirmiş ya da topraklarından başka ülkelere sürmüştür. Bunun sonucunda da Türklük ve Sünni-İslam temelli bir Ulus-Devlet kuruluşuna gidilmiş, bunun adına da TC denmiştir. TC, başından itibaren emperyalist merkezlere bağımlı ve işbirliği içinde kurulmuştur. Devlet yönetimi burjuvazinin diktatörlüğü ve tek partili, diktatoryal bir rejim olarak uygulanmıştır.

TKP'nin kuruluşunda önüne koyduğu politik-programatik hedefler, bir yandan ülkeyi fiilen işgal eden emperyalist güçlere karşı ulusal kurtuluşu içermekte, diğer yandan da onların temizlenmesinden sonra, bırakacakları artıklar olan işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının, tefeci ve bezirganların iktidar olmalarının önüne geçerek işçi sınıfı önderliğinde bir sosyalist iktidar kurmaktır. Ülkede varolan sınıfsal sorunlar bu yolla çözümlenirken, milliyetler sorununun çözülmesi ile din ve vicdan özgürlüğünün temin edilmesi TKP'nin programına aldığı hedeflerdi. "Amele ve Çiftçi Şuraları" olarak nitelenen organlar, İşçi-Köylü Sovyetleri'nden başka bir olgu değildi. Partimizin bugün için ifade ettiği İşçi, Köylü ve Halk Meclisleri aynı politik çizginin günümüzdeki uygulamasıdır.

TKP, üretim araçları üzerinde özel mülkiyete son vererek, işçi sınıfının önderliğinde bağlaşıkları ile kurulacak sosyalist devlet iktidarında merkezi planlı sosyalist ekonomiyi yürürlüğe koymayı programına yazmıştı. Anadolu, Trakya ve Mezopotamya halkları, kısacası bugünün Türkiye halkları, TKP'nin bu hedeflerine destek veriyor ve komşumuz, sosyalizmin anavatanı Sovyetler Birliği'nin yarattığı ilham ile partimizin programatik hedeflerinin yığınlar arasında yaygınlaşması gerçekleşiyordu.

1920'de kurulan, 1921'de önderleri katledilen ve kuruluşundan tam iki sene, iki gün sonra 12 Eylül 1922'de yasaklanan partimizin bu baskı, terör ve kırimdan dolayı yaşama geçiremediği hedefler bugün de aynı şekilde geçerlidir. Bu sorunlar çözülmediği için Türkiye bugün bu durumdadır. 97 yıl önce çözülebilecek toplumsal sorunların o gün çözülememesi bugün partimizin yeni, genç kuşaklarının önüne bu programı gerçekleştirme görevini koyuyor.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

10 Eylül 2017

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri

Sedat Taner yoldaşın 10 Eylül Mesajı

“Partimizin kurucu yoldaşlarının yarım bıraktıkları görevleri bizim tamamlamamız gerekiyor.”

Sınıf kardeşlerimize, Türk, Kürt ve bütün uluslardan emekçilere;

Türkiye Komünist Partisi bundan 97 yıl önce bugün kuruldu. TKP, Türkiye'nin ilk siyasi partisidir. Yeni bir Türkiye kurmak, 'İşçi-Köylü Şuraları' temelinde sosyalizmi Anadolu topraklarında kurmak için, emperyalist işgal altındaki ülkemizi önce düşmanlardan temizlemek gerekiyordu. TKP, ulusal kurtuluş savaşını bu anlamda Anadolu, Trakya ve Mezopotamya işçi ve köylülerinin sosyal kurtuluş mücadelesine yükseltmek için kuruldu.

TKP vasıtasıyla genç Sovyet Devleti, Ankara Hükümetine silah, cephane ve nakit yardımı yaptı. Anadoludaki değişik direniş grupları TKP'nin girişimleri sonucunda koordineli bir mücadeleye girdi. Yeşil Ordu Bolşevikleri, Enternasyonalist İslamcı Bolşevikler, Komünist gruplar direniş hareketinin çekirdeğini oluşturuyorlardı. Partimizin kurucu Başkanı Mustafa Suphi yoldaş ile Mustafa Kemal arasında yazışmalar ve vekiller vasıtasıyla görüşmeler yapılmış, Mustafa Kemal bizzat TKP'nin muhatabının Birinci Meclis olduğunu belirtmiş ve Mustafa Suphi'leri Ankara'ya davet etmiştir.

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı Anadolu'ya yola çıkmış, Kemalist Ankara Hükümeti'nin komplosu sonucunda 28/29 Ocak 1921 gecesi Karadeniz'in derin sularında vahşice katledilmişlerdir. Bu cinayet, Mustafa Kemal'in, Sovyet'lerden almak istediği yardımları almasından sonra işlenmiştir.

TKP'nin 10 Eylül 1920'de kurulması Türkiye'nin kurulması ile sıkı sıkıya bağlıdır. TKP'nin kuruluş amacı Anadolu'yu emperyalist işgaleden kurtarmak ve sosyalizmi kurmaktır. Türkiye halkları, işçi, emekçi ve köylüleri TKP'nin görüşlerine ilgi ile yaklaşıyorlardı. İngiliz emperyalizmi Sovyet devriminden sonra Anadolu'da sosyalizmin kurulmasına ve aynı dönemde Almanya'da sosyalist devrim gerçekleşirilmesine tahammül edemeyeceği için Anadolu burjuvazisi ve onun temsilcisi Mustafa Kemal ile anlaşarak bu süreci kanla, yasaklarla bastırmıştır.

TKP 12 Eylül 1922 tarihinde yasaklanmış ve bu yasak bugüne dek kalkmamıştır. İşçi ve köylülerin iktidarında, Alevi ve Sünni Müslümanların, Hristiyan

Rum ve Ermenilerin, Türk, Kürt, Laz, Çerkes, Arnavut, Gürcü, Ermeni, Yunan halklarının birlikte uyum içinde yaşamaları o tarihlerde engellenmiştir.

O yıllarda, Rusya'dan sonra Türkiye ve Almanya'da sosyalizmin kurulabilmiş olması Sovyetler Birliği'nde sosyalizm kuruculuğu için daha uygun koşullar sağlayacağı gibi, Sovyet sosyalizminin varlığı da Türkiye ve Almanya'da sosyalizmin kuruluşunu kolaylaştırıcaktı. Avrupa hatta dünya farklı bir gelişim gösterecekti.

TKP'nin kuruluşunun önemini bütün bu olgular ile birlikte değerlendirmek gerekmektedir. Bugün Türkiye'nin yaşadığı tüm sorunlar 1920'lerde çözülmüş olabilecek sorunlardır. Kapitalist işgücü sömürsü ve milliyetçi sömürgecilik anlayışı bugün bizlerin tanımadığı olgular olacaktı.

Görece ve göstermelik zenginliğin beldelini bugün Türkiye'de işçi ve emekçiler ödüyor. Türkiye halklarının, işçi ve emekçilerinin tümüne yakını borç içinde. Kredi kartları, tüketici ihtiyaç kredileri, araç ve konut kredileri işçi ve emekçilerin gırtlığına dayanmış durumda. Bu borçlar bugünkü gibi baskı ve durgunluk dönemlerinde işçi sınıfının direnişlerini de engelliyor. İşten atılma korkusu direnme gücünü kırıyor. Ancak bunlar geçici emarelerdir. Türkiye bu politikalar ile ekonomik sorunlarını çözemez. Bir noktada "taşımaya su ile değirmen dönmez". Ülke dışından getirdikleri kara paralar ile bu çark bir yere kadar döner. Tıkandığı zaman ise bugün

ekonomik ve politik baskı altında durgunmuş gibi duran işçi sınıfı, emekçiler ve yoksullar kaybedecekleri hiç bir şeyleri olmadığını ama kazanacakları özgür, eşit, sömürsüz bir Türkiye olduğunu yaşayacaklar ve kapitalizmin saltanatına son vereceklerdir. Türkiye'nin ekonomik ve politik sorunlarını çözebilecek yegane güç işçi sınıfıdır. Klasik ve modern proletaryanın diğer bağlaşıkları ile yürüteceği ortak sınıf mücadelesi sosyalizmin Türkiye topraklarında zaferinin teminatıdır.

Bu ülkede kendi halklarına karşı tanklarla, jet uçakları ile roketlerle savaşan bir devlet yönetiminde. Kürdistan'da 2015 Haziranından itibaren yeniden uygulanan imha hareketi ne kadar sürebilir ve ne denli başarılı olabilir? Kürt halkına karşı yürütülen bu kirli savaş sadece Kürt halkının TC devletine karşı daha fazla bilmesi ve özgürlük mücadelesini yükseltme sonucunu getirmektedir. Bir halkı zincirleyerek ne kadar zaman tutsak edebilirsiniz. Bu mümkün değildir. TKP kurulduğu zaman programatik amaçlarını yerine getirebilseydi bugün bu topraklarda milliyetler sorunu çözülmüş olacaktı. Bugün TKP, Kürt ulusal sorununun çözümünün Türkiye'nin genel sınıfsal sorunlarının çözümünden bağımsız ele alınamayacağı önemle vurguluyor. Bu çok önemli bir konudur. Dolayısıyla komünistlerin Kürt özgürlük hareketine yaklaşımını da bu yaklaşım belirliyor. Biz parti olarak 'Kürt halkı ile dayanışma'dan bahsetmiyoruz. Birleşik ve bütünsel bir mücadeleden söz ediyoruz. Kürt halkının özgürlüğü kazanılmadan Türkiye'nin hiç bir sorunu çözülmez, ama aynı zamanda Türkiye'de sınıf mücadelesi sonuç almadan da Kürt işçi, emekçiler, köylüleri ve yoksulları gerçekten özgür olamaz.

Alevi yurttaşlarımızın ülkemiz sorunlarına yaklaşımı önem arz etmektedir. Ülke nüfusunun üçte biri Alevi'dir. TKP, kuruluşunda Alevi-Sünni ayrımı yapmadan din ve vicdan özgürlüğünü programına almış bir partidir. TKP'yi yok etmek isteyen Kemalist zihniyet ise, TKP önderlerini katledip partimizi yasakladıktan sonra ilk yaptıkları iş Dersim Katliamı olmuştur. Zannedersiniz ki Dersim Katliamında onbinlerce Alevi canımız katledilmemiş, sürgün edilmemiş, bugün bakıyoruz bu kardeşlerimiz o katliamların sorumlusu olan CHP tarafından ayrılmıyorlar. Acıları yeniden deşmek istemiyoruz, ancak

TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Sedat Taner Yoldaş'ın 10 Eylül Mesajı

(2. sayfadan devam)

yaşanmışlıklardan sonuç çıkarmak biz komünistlerin yaptığı kadar Alevi yurttaşlarımızın ve onların ilerici, demokratik, devrimci kurumlarının yapmaları gereken bir değerlendirmedir. Alevi yurttaşlarımızın partisi TKP'dir.

Değerli yoldaşlarımız ve parti dostlarımız;

Değirmeye çalıştığımız tüm bu konular ülkemizin çözülmesi gereken yakıcı sorunlarıdır. İşçi ve emekçilerimizin sömürden kurtuluşu, Kürt halkının özgürlüğü ve Alevi toplumunun eşit haklar mücadelesi çok somut ve günceldir. Burjuva iktidarları bu sorunları çözemez ve çözmez. Onlar bu çelişkilerden besleniyorlar. İşçi sınıfının birliğini bu sorunları keskinleştirerek bozuyorlar, bölerek yönetiyorlar. Bu durumda bize düşen bölünmeye karşı birleşmek, baskıya karşı direnmek, amaçlarımızı gerçekleştirmek için birlikte savaşmaktır.

Genel olarak bu şekilde ifade ettiğimiz doğruyu yaşama geçirmek genel çağrılar ve söylemler ile mümkün değildir. Her yoldaşımız ve her parti dostumuzun, yaşadığı ve çalıştığı alanda bu mücadelenin gereğini yapması gerekmektedir. Sınıf düşmanımızın karşısında her alanda ufak ufak da olsa üzerimize bireyler olarak düşeni yerine getirirsek ve her birimizin bunu yaptığını düşünürsek, damla damla biriken bu çabalar bir sele dönüşecektir. Kendi günlük çalışmalarımızı hiç küçümsemeyelim. Hepimiz aynı çalışmayı farklı mahalle, işyeri, atölye, semt ve köylerde yürütüyoruz. Fakat bir kalemiz var. O da partimiz TKP. Parti tüm bu çalışmaların, çabaların yönlendirilmesi, koordinesi ve sonuçlarının birleştirilmesi görevini yürütmektedir. Dolayısıyla, kendi yaptığımız çalışmalar bir bütünün küçücük parçaları dahi olsa çalışmalara önem verelim, eksiklerimiz varsa tamamlayalım. Doğru istikamette ilerliyoruz. Devam edelim.

Partimiz program taslağında, 60'lı yıllarda TİP ve daha sonra devrimci gençlik hareketi içinde başlayan ayrışma ve bölünmelere son verilme hedefini ortaya koymaktadır. Bu görev hepimizindir. Farklılıkların ortadan kaldırılması sadece tepeden yapılacak girişim ve görüşmeler ile çözülmez. Bırakın herkes farklılıklarını korusun. Önemli ve belirleyici olan yerel

komünal mücadelelerde ve işyerlerinde ortak devrimci amaçlar için mücadele birliği sağlanmasıdır. Ayrılık noktalarını bir kenara bırakarak, ortak noktalar temelinde mücadeleyi birlikte öreceğiz. Partimiz tüm farklılıkların bir partide birleşerek çözülebileceği ön görüşünde bulunmuyor. 'Devrimci Cephe' bizlerin farklılıklarımız ile birlikte mücadele edebileceğimiz bir alandır. Bunun adı HDK olur, HAZİRAN olur, başka yerde KENT KONSEYİ olur, SENDİKA olur, diğer bir yerde HALK MECLİSİ olur. Adı ve biçimi önemli değil. Belirleyici olan niteliği ve göreceği işlevdir. Kağıt üzerinde kurulan birliktelikler yıkılır ancak sıcak savaşım içinde somut olarak kurulan birliktelikler sürer gider, gelişir ve ülke çapında oluşacak bir DEVRİMCİ CEPHE'nin bileşen nüveleri halini alır.

Bu nedenle, tüm yoldaşlarımız ve parti dostlarımıza parti yayınlarını bu gözle takip etmelerini, parti örgütleri, işçi, mahalle ve semt komitelerinde bu konuları tartışmalarını, toplantılarında bu yönde yaptıkları çalışmaları değerlendirmelerini, günlük yaşam ve çalışmalarında bu politik görev doğrultusunda davranmalarını partimizin kuruluş yıldönümü münasebeti ile tekrar hatırlatmak isteriz.

Tüm parti örgütlerimize ve bağlı komitelerimize;

Yoldaşlar, Tüm yığın ilişkilerimizi ve parti çalışmalarımızı belirttiğimiz doğrultuda geliştirmek parti örgüt ve komitelerimizin öncelikli görevleridir. Bu görevi başarmak, parti içi eğitimlerin düzenli yürütülmesi, politik gelişmelerin haftalık değerlendirmesi, ve parti yayınlarımızın ti-

tizlikle ele alınmasını gerektirmektedir.

"İştir kişinin ayinesi" sözünü anımsayarak, devrimci pratiğin önemine tekrar değinmek isteriz. Görevi ne olursa olsun her yoldaşımızın sınıf içinde sağlıklı, kalıcı ve sürekli bağları yoksa, bu bağları eyleme dönüştürme yeteneğine sahip değilse bir eksik yapıyoruz demektir. Parti örgüt ve komite toplantıları bu değerlendirmelerin hiç bir sorunun üzerinden atlamadan yapılması gereken yordur.

Parti programımızı özümsemek, günlük çalışmalarımız için bir pusula olarak kullanmak, aylık, haftalık ve günlük propaganda materyallerimizi program doğrultusunda irdelemek ve bu bilgileri bir silah olarak siyasi yığın çalışmalarımızda uygulamak her birimizin görevidir.

Partimiz canlı bir organizmadır. Mücadeleler içinde yaralarını sararak, gelişerek ve serpilerek ilerlemektedir. Unutmamamız gerekir ki, Partimizin kurucu yoldaşlarının yarım bıraktıkları görevleri bizim tamamlamamız gerekiyor. Bunu başarmanın tek yolu da kendi üzerimize düşen ödevleri eksiksiz yerine getirmemizdir. Hiç bir çalışmayı küçümsemeyelim, önemsizleştirmeyelim. Göreceğiz ki, ancak bu şekilde çalışarak yeni mevzileri sağlamlaştırmış ve tüm mevziler birleştiği zaman da sonuç almış olacağız.

TKP bir savaş örgütüdür. Savaşın da farklı cepheleri ve mücadele yöntemleri vardır. Parti içinde her yoldaş hangi cephede nasıl mücadele etmesi gerektiğini çok iyi biliyor. Bu konuda kimsenin şüphesi olmamalı. Bizim anımsatmak istediğimiz, zorlu, tehlikeli görevlerin yanı sıra, günlük yaşamdaki görevlerin de önemini azımsamamamız ve küçümsemememiz konusudur. Çünkü ancak bu basit ve normal gibi değerlendirilen çalışmalar sayesinde devrimin ordusu oluşacaktır. O zaman zorlu ve dikkat gerektiren teknik konularda da yeni görevler tarif edilebilecektir.

Bu düşünceler ve iyimserlikle tüm yoldaşlarımızın, parti dostlarımızın, işçi sınıfımızın, yoksul emekçilerimizin nezdinde partimiz TKP'nin 97. kuruluş yıldönümünü tekrar kutlarız.

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

97. Yaşında TKP'nin Misyonu ve Kadroların Önemi

o Ali Oktay KAYA

Türkiye Komünist Partisi'nin 97. kuruluş yıldönümünü ağır baskı, terör ve diktatörlük koşullarında karşılıyoruz. Hangi koşullarda savaştığımızı bu yazıda ele almamız partimizin yayınlarını izleyenler için bir tekrardan öteye geçmeyecektir. Mesele bu koşullardan nasıl çıkılacağı, işçi sınıfının ve yoksulların bu mücadelede nasıl bir rol üstlenecekleri konusudur.

Konuya iki açıdan yaklaşmamız gerekiyor. Birincisi toplumsal kesimler açısından, ikincisi siyasi güçler açısından. Toplumsal kesimler açısından bakıldığında, işçi sınıfı, yoksul emekçi halklar, modern proletaryanın da bu mücadelede yerini almasıyla en önemli kesimleri oluşturuyorlar. Sınıfsal yeralımın yanısıra, yine bu sınıfın mensupları olan ve sınıfsal çelişkilerin ötesinde, ulusal, kültürel ve inançsal açılardan da egemen sınıflar ile nesnel olarak karşı karşıya gelen halk kesimleri mevcuttur. En başta bu kesimlerin tümünün, klasik ve modern proletaryanın öncülüğünde geliştirecekleri savaşım belirleyici önem taşıyor.

Siyasal açıdan baktığımızda ise işçi sınıfının öncü müfrezesinin, yani komünistlerin bağlaşıkları demokrat, devrimci, sosyalist güçler oluyor. Bu siyasi güçler, proletaryanın yanısıra, çıkarları işbirlikçi oligarşi ile çelişen en geniş siyasi muhalefet kesimlerini oluşturuyor.

Toplumsal ve siyasi güçler tüm çeşitlilik ve farklılıklarına karşın birlikte mücadele etme yeteneğine nesnel olarak sahiptir. Bu anlamda bakıldığında sözkonusu toplumsal ve siyasi bağlaşıklıklar harmanlanarak, ortak bir kanalda bir araya gelirler. Ne ki, bu bir araya gelme sözlü ifade edildiği ve yazıldığı kadar kolay olmuyor. Özellikle içinde yaşadığımız gibi nitelikteki dönemlerde bu toplumsal güçlerin ezici çoğunluğu egemen sınıfların politikalarının etkisinde tavır belirlemektedirler. Bu olgu sadece ülkemize özgü bir durum değildir.

TKP'nin işlevi ve görevi tam da bu noktada başlamaktadır. İşçi sınıfına ve emekçi yığınlar burjuvazi ile olan karşıtlı-

kları nasıl anlatılacak, bilinçlerine çıkarılacak? Başka bir deyişle sınıfa bilinç nasıl taşınacak? Bu soruların yanıtının reçetesi yok. Ancak ilkeleri var ve deneyleri mevcut. Deneylerde ise olumlu, yani sınanmış ve başarıya ulaşmış olanlar var olduğu gibi, uygulamada eksiklikleri görülmüş olanları da var.

Bu görevi yerine getirmenin en doğru yolu, Marksizm-Leninizm'in teorik çözümleri temelinde, ideolojik, politik ve örgütsel ilkelerin yerinde, zamanında ve evrensel ilkeler ışığında ülke ile günümüz koşullarında yaratıcı bir nitelikte uygulanmasıdır. Partimizin görevi bu yönelimlerin önce doğru tespit edilmesini sağlamak ve aynı zamanda da yaşama geçirilmesini sağlamak, politik öncü rolünü yerine getirmektir.

TKP bu yeteneğe ve deneyimlere sahip bir partidir. Tarihinde başardıkları ve eksik yaptıkları ile, bütünsel olarak ele alındığında muazzam bir sınıf savaşımı deneyimini bünyesinde barındırmaktadır. Ancak eksikliklerimiz de vardır. Onları aştığımız zaman bu deneyleri maddi bir güce dönüştürmek mümkün olacaktır.

TKP bugün 10 Eylül 1920'de kuruluşuna temel olan politik - programatik hedefleri yerine getirmek için güçlerini toparlamakta, yeni güçler ile saflarını kuvvetlendirmektedir. Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşlarımızın yarım kalan çalışmaları, Bilen yoldaş önderliğinde başlatılan ülkede yeniden etkin siyasi bir

güç olma ve sınıf içinde kök salma pratiği yeni kuşaklar tarafından tamamlanmak zorundadır. Partimizin niteliksel ve niceliksel tüm yükseliş dönemlerini burjuvazi kanla bastırmıştır. Bugün görevi tamamlama bilinci ile çalışmalarımızı geliştirirken tüm bu yaşananlardan ders çıkararak, gerekli önlemleri alarak, görevlerimizi yerine getirmek durumundayız.

İşçi sınıfı içinde kök salarak, gençliği ve kadınları işçi sınıfının yolunda örgütleyerek, işçi ve emekçi yığınların savaşımını yükseltirken, partiyi, parti örgütlerini ve yoldaşlarımızı en azami düzeyde korumayı güvence altına almayı nasıl başaracağız? Bu görev bir yandan yığınsallaşırken, diğer yandan çelik bir illegal parti çekirdeğinin varlığını garanti altına almayı ve sürekliliğini sağlamayı gerektirir.

Partimiz 1922 yılından beri derin gizlilik koşulları içinde çalışmaktadır. Bu koşullar zordur, tehlikelidir, yorucudur ve en önemlisi bir tercih değil bir zorunluluktur. Burjuvazi bu koşulları bize dayatmıştır ama biz de onun hiç ummayacağı biçimde, teşkilatçı ve savaşçı bir mantıkla toplumun tüm kurum, kuruluş ve toplumsal damarlarında örgütlenmekteyiz. Korumamız gereken bu yandır. Legal ve yarı legal alanlarda yürütülen çalışmalar, burjuvazinin gözünün önünde cereyan eden ve devletin baskı aygıtları ile yüz yüze yürüyen bir savaşım alanıdır.

Parti örgütü kendisini yığınların savaşımının ve örgütlenmelerinin içinde 'suda balık' misali korumaktadır. Bu örgüt anlayışı kadro örgütü ve teşkilatçı bir anlayıştır. Kolay bir tarz değildir. Tüm yaşamını bu çalışmaya endekslemek öncelikli ve birinci koşuldur. Tehlike, fedakarlık, işkence, uzun tutsaklık ve ölümü göze almayı gerektirir. Spor olsun veya bir takım duyguları tatmin etmek amacıyla derin gizlilik koşullarında savaşan partinin kadrosu olunamaz. Böyle bir yaklaşım kendisi için olduğu kadar yoldaşları ve örgüt için de ölümcül tehlikeyi içinde barındırır.

Güvenlik birden fazla alan için geçerli-

(4. sayfadan devam)

dir. Partinin, kadroların, bir bütün olarak hareketin, yığınların, eylemlerin güvenliği söz konusudur. Konspirasyon yanı olan güvenlik ile koruyucu, savunma amaçlı güvenlik arasındaki farklılıklar kadar, mücadelenin geliştirilmesi için gerekli güvenlik önlemlerinin de gerekliliği söz konusudur. Baskı ve terör koşullarında güvenlik sadece bir savunma değil aynı zamanda mevzii kazanma görevi içermektedir.

Yığınların içinde bulunduğu durgunluk halini aşmak sadece savunma ile gerçekleşmez. Devletin baskı ve şiddeti karşısında geri adım atmamak, dahası, onu bu yöntemleri kullanmasından caydırmak ancak sağlam bir duruş ve güç ile mümkündür. Yığınların baskılar ve terör karşısında öz güvenlerini tazelemeleri ve moral kazanmaları, sınıf mücadelesine daha aktif katılmalarının da koşullarını yaratacaktır. Şiddet ile yığınları sindiren devlet karşısında yığınlar da devrimci şiddet ile öz güvenlerini artırırlar ve canlanırlar.

TKP'ye gönül veren her bir dostun ve yoldaşın kendi koşullarına uygun olarak bu onurlu mücadeleyi güçlendirebileceği alanlar vardır. Hangimiz, hangi alanda dürüst, samimi ve inançlı olarak bu savaşıma katkıda bulunabiliyorsak, o alanda görevlere talip olmalı ve pratikte bu kararımızı uygulamalıyız. Bu görevler yaşamın her alanında olabilir. En başında da doğal yaşam çevremizin içinde olur.

Ancak öyle de olsa örgütlü mücadelenin kural ve şartlarına üstlendiğimiz role koşut olarak sıkı sıkıya bağlı kalmak ilkesel ve özgür kararımız olmalıdır. Örgütlü olmak ilkeler çerçevesinde yaşamak ve davranmak demektir. Herkes kendi durumuna bağlı olarak girdiği siyasi örgütsel ilişki içinde doğrudan ya da dolaylı olarak partiye açık, dürüst ve ilkeli yaklaşarak partimizin savaşımına katılabilir. Kimin nerede, ne kadar görev üstleneceğine de bireyler değil kollektif irade, yani parti karar verir.

Birbirinden farklı ama bir o kadar da birbirine bağlı ve destekleyen çeşitli görev alanlarının uyumlu biçimde gelişmesi partimizin politikaya müdahale yeteneğini güçlendirecektir. Partimiz, işçi sınıfı, emekçi halklarımız ve yoksullarımızın gözünde fiili olarak gerçek bir devrimci alternatif olma düzeyini yakalamak zorundadır. Bu da yaşamın pratiğinde, yani sahada, günlük mücadeleler içinde karşılığını bulur. Yaşamın pratiği sadece dar eylemlilikler değildir. Yığınların kendi sorunları temelinde ve nesnel olarak uzlaşmaz çelişki içinde oldukları kapitalist devlet ve iktidar ile karşı karşıya gelmeleridir. Eylemlilik bunun doğal sonucu olarak kendisini ifade ederek yaşamda sınıf mücadelesi içinde kendini kanıtlayacaktır.

Partimizin kuruluş yıl dönümünde üstlendiğimiz, üstleneceğimiz ve talip olabileceğimiz görevlerin niteliksel gereklerini irdelemek, yerli yerine oturtmak ve günlük

yaşamda sınamak zorundayız. En başta okumak zorundayız. Okumak sadece günlük basını ve haberleri izlemek değildir. Klasikleri, komünist deneyleri irdeleyen tamamlayıcı eserleri, roman ve anıları ama en başta parti programımızı döne döne okuyup tüm bu okuma çalışmalarımızdan yaptığımız çıkarsamaları ve sahip olduğumuz yeni bilgileri parti çalışmamızda değerlendirmeliyiz. Diyalektik düşünce tarzını içselleştirmek zorundayız. Tarihsel materyalizmi, kapitalizmin ve sosyalizmin ekonomi politliğini, ve de bilimsel komünizmi hazmetmek durumundayız. Yaşama ve tüm olgulara sınıfsal bakış açısıyla yaklaşmak, sınıfsal bakış açısı kriterini ölçü olarak uygulayabilmek ezberciliği değil özümsemeyi ve bir düşünme tarzı olarak pratikleştirmeyi gerektirir. Bunu uygulayan kadrolar, burjuva kültürünün bizlere bulaştırdığı deformasyonlardan da arınmayı sağlayacak, soğukkanlı, kendiy-le barışık, ne yaptığını ve konuştuğunu bilen, gerçek ile olmayan arasında davranış tarzı açısından gel-gitler yaşamayan niteliklere kavuşacaklardır. Bu nitelikler de fedakarlık, cesaret, direngenlik, çalışkanlık ve alçakgönüllülük ama ilkesellik temelinde kendimizi ve çevremizi yenilememizi sağlayacaktır. Türkiye Komünist Partisi kurulduğunda da bugün 97.kuruluş yıl dönümünde de bireylerin gönüllü ve bilinçli birlikteliğinden oluşmaktadır.

3. Parti Üyesinin Görevleri:

a) Parti toplantılarında partinin politikası ve gündemindeki diğer sorunlar üzerinde açılan tartışmaya aktif katılır, görüşlerini burada açıkça dile getirir.

b) Partinin politikasını, kararlarını özümser, bunları kararlılıkla uygular, partinin verdiği görevleri eksiksiz yerine getirir, parti disiplinine, gizlilik ve örgüt ilkelerine kesinlikle uyar, parti sırlarını titizlikle saklar.

c) Partinin temel taşı olan, Leninci ideolojik-politik birliğini güçlendirir, anti-komünizmin her belirtisine, milliyetçiliğe, şovenizme, faşist ideolojiye, burjuva ideolojisinin her türüne karşı savaşır. Gericiliğe ve parti düşmanlarına karşı savaşımın ön sıralarında yer alır. Partiyi, sağ ve "sol" oportünizme, revizyonizme, reformizme, liberalizme, anti-parti eğilimlere, fraskiyonculuğa, grupçuluğa karşı korur. Polise, gizli servislerin planlarına, provokatör ve ajanlara karşı savaşır.

ç) Marksizm-Leninizm'i öğrenir, kendisini sürekli geliştirir, komünist bilincini sürekli yükseltir, yoldaşlarına, arkadaşlarına bu yolda yardım eder.

d) İşçiler, köylüler, emekçi yığınlar,

ezilen sömürülen halklar arasında TKP'nin politikasını yayar, yığınları bilinçlendirir ve bunlar arasında girişken, aktif öğeleri parti sıralarına çeker.

e) Partinin yığınlarla bağına güçlendirir. Yığın örgütlerinde, sendikalarda, köylü kooperatifleri ve derneklere, mahalle, meslek, kadın, gençlik, öğretmen, öğrenci, spor, v.b. örgütlerinde çalışır, buralarda TKP'nin öncülük rolünü güçlendirir.

f) Politik gelişmeleri izler, sınıfın ve halkların düşüncelerini, eğilimlerini sürekli öğrenir, bunları partiye bildirir, halkların isteklerinin gerçekleşmesi için yürüttüğü savaşımına aktif katılır, onun savaşım gücünü artırır, savaşım deneylerinden dersler çıkarır, sınıfın ve halkların bu deneyimleri kavramasına yardım eder.

g) Parti yayınlarını izler, bu organlara yazı yazar, yığınlar yayar ve dağıtır.

h) Partiye karşı açık olur, ondan hiç bir şeyi saklamaz. Konspirasyon kurallarına uygun olmak koşuluyla, eksikleri, yanlışlıkları eleştirir, kendini eleştirir, gördüğü yanlışları üst örgütlere, Merkez Komitesi'ne kadar yazılı rapor biçiminde ve gerektiğinde sözlü bildirir, eleştiri ve öz-eleştirisinin parti demokrasisinin vazgeçilmez

ilkesi olduğunu unutmaz. Tüm bu eleştiri, öz-eleştiri ve katkılarını kendi parti temel örgütünde veya üst organlara yönelik gerçekleştirir. Parti dışında, medyada, sosyal medyada bu konuları dile getirmez, yatay ilişkilere girmez.

i) Toplum içinde, özel ve meslek yaşamında, davranışlarında dürüst olur, komünist morali temiz tutar.

j) Kadro seçerken ön yargılara, dostluk, gözdelik, dalkavukluk duygularına kapılmaz.

k) Çalıştığı, oturduğu yerden başka bir yere taşınacak olursa, bunu bağlı bulunduğu parti örgütüne bildirir, izin alır, yeni gittiği yerdeki parti örgütüne bağlanır, memleket dışına çıkacak olursa Merkez Komitesi'nden izin alır. Geçici olarak başka bir şehire veya memlekete gitmek istediğinde parti örgütünden izin alır, belirli özel durumlarda MK onayı gerekir.

l) Proleter enternasyonalizmini, komünist dayanışmayı, işçi-köylü bağlaşıklığını, halkların kardeşliğini, bütün anti-emperyalist, demokratik güçlerinin, barış güçlerinin birliğini sürekli güçlendirir.

(Türkiye Komünist Partisi Tüzük Taslağından)

Partimizin 97. Yılında Politik - Programatik Hattımızın Özü Program Taslağından

o Mehmet KADIRGA

Partimiz savaş tarihi boyunca çeşitli evrelerden geçmiştir. Bu evrelerin nitelikleri her zaman ulusal ve uluslararası koşullar ile bu iki alanda sınıfsal güçlerin yeralımına göre belirlenmiştir. Komünist idelerin yükselme ve tüm halkları kapsayıcı dönemde kurulan partimiz, uluslararası alanda sosyalizm kuruculuğunun yaşadığı tüm dönemlerin, inişlerin, çıkışların ve ilerleme ile gerilemelerin sadece şahidi olmamış, tüm bu gelişmelerden doğrudan etkilenelemiştir.

TKP, Osmanlı İmparatorluğu sonrası ülke- nin geleceğine yönelik süreç içinde bulunmuş ve o dönemin sözde ilerici burjuva güçleri ile yürüyen sınıf savaşımı içinde önce önderliğini yitirmiş ardından da yasaklanmıştır. Eylül 1920 yılında kurulan, Ocak 1921'de önderliği katledilen parti Eylül 1922'de yasaklanmıştır. Bu tarihleri doğru irdelemek gerekir. 23 Nisan 1920 ile 29 Ekim 1923 arası dönem işbirlikçi burjuvazi- nin kendi rejimini kurma sürecidir.

Partimiz üzerindeki yasağın bugüne dek sürüyor olması da o günkü devlet anlayışı ile bugünkü arasında niteliksel bir farklılık olduğunu komünistler açısından ispatıdır. Bunu görmeyen gözler ve algılamayan beyinler var olduğu için bu olgunun altını tekrar çizmek zorunda kaldık.

Partimizin tartışılan program taslağında bu tarihin izdüşümü yer almaktadır. Program taslağına bu gözle bakmak gerekir. Bugüne kadar- ki savaş tarihimizden çıkan sonuçlar bundan sonraki yönelimin ana doğrultusunu oluşturmaktadır. Programa bu hassasiyetle yaklaşmak doğru olacaktır. Bugüne kadarki yaşamışlıklar dikkate alınıp değerlendirildiğinde programdaki politik yaklaşımlar daha iyi anlaşılacaktır.

Kemalizm değerlendirmesi, Kürt ulusal sorununun çözümü, sosyalist devrim stratejisi ve mücadele biçimleri ile sosyalizm tahayyül- müz alanlarında somut açılımlar içermektedir. Bu başlıkları derinlemesine algılamak önem taşımaktadır.

Ulusal Kurtuluş Savaşı'na 'sözde' olarak nitelemiyoruz, çünkü başta işçi, emekçi ve köylüler olmak üzere halk güçleri ile politik alanda başta komünistler olmak üzere tüm ileri- ci, yurtsever, demokratik güçler bu mücadelede fiili olarak aktif yer almışlardır. Bu yeralış da, izledikleri strateji de yok sayılmamalıdır. Ancak, bu mücadelenin emperyalizm ile işbirliği içinde- ki burjuvazi tarafından emperyalizme bağımlı

ve kapitalist düzene yönelmesi görülmelidir. Bu anlamda Ulusal Kurtuluş Savaşı başarıya ulaşarak Sosyal Kurtuluş Savaşına yükseltile- memiştir. Emperyalist işgal güçleri ülkeyi sa- vaşmadan terk etmişlerdir. Bu süreçte verilen şehit sayısı 240 bindir. Her cephede sıcak sa- vaş sonucunda sonuç alınmak istenseydi ve kendiliklerinden çekilmeselerdi şehit sayısının en az on katı olması doğal olurdu. Sovyetler Birliği Büyük Anayurt Savaşında 24 milyon şe- hit vermiştir. Bazen sayıları anımsamakta yarar vardır. Ve resmi tarih kitapları ile devlet söy- lemlemlerinde Ulusal Kurtuluş Savaşı şehitlerinin sayılarının neden dile getirilmediğini düşünme- miz yanlış olmayacaktır.

Bu sonucun çıkması tesadüf değildir. 1917 Büyük Ekim Devrimi'nin dünya çapında beklen- meyen etkileri ve Anadolu, Balkan, Mezopota- mya halklarında yarattığı umut bir olgudur. Diğer yandan devrim sonrası sosyalizm kuru- culuğuna geçilmeden sürecin karşı-devrim ile sonuçlandırılması hedeflenmiş, iç savaş körü- klenmiş, sabotajlar ve suikastlar ile Rusya'da sosyalizm kuruluşu engellenmeye çalışılmıştır. Tüm yöntemleri kullanılmasına karşın başarılı olunamayınca ve sosyalizmin etkisi daha da art- tınca emperyalist merkezler Sevr'den çark ede- rek Lozan Anlaşması ile Türkiye'ye yön vermişlerdir. Bu şekilde Türkiye'yi kendi dümen sularına sokarak ulusal bağımsızlıktan, özgür- lükten, ilerlemeden ve sosyalizmden yana tüm güçleri ezmişlerdir. Anadolu'da yaşayan farklı milliyetlerin, din, mezhep ve kültürlerin de eşit koşullarda bir arada yaşamasını engellemeleri de bu stratejinin parçasıdır.

Aynı süreçte Almanya'da olgunlaşan de- vrim koşulları da özellikle reformist ve empe- ryalizm ile işbirliği içinde olan sosyal-demokratlar eliyle bastırılmıştır. 1918 Kasım Devrimi tüm olanaklar seferber edilerek bastırılırken Ocak 1919'da Almanya Komünist Partisi KPD'nin önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht hunharca katledilmişlerdir. Tür- kiye'deki ile benzerlik taşıması şaşırtıcı değil. Uluslararası anti-komünist stratejinin eylem ha- linin iki ayrı ülkedeki yansımaları.

Ortak nokta, gerek Almanya ve de gerekse Türkiye'de emperyalizmi ve işbirlikçilerini tehdit eden sosyalist devrim korkusudur. Sovyet Rus- ya'da sosyalizm kuruculuğuna geçişin engelle- nememesidir. Önlem alıyorlar ve hiç bir gelişmeyi riske atmamak için cinayet işliyorlar. Bizce şaşırtıcı değil. Sınıf savaşımının doğası gereği. Cinayetler bugün de sürüyor. Buradan çıkarılacak en önemli sonuç 1) burjuvazinin devlet aygıtı yıkılıp parçalanmalıdır, 2) proletar-

ya diktatörlüğü kurulmalıdır. Bu iki görev yerine getirilmediğinde emperyalizm kimsenin gözünün yaşına bakmayacaktır.

Çıkarılması gereken diğer bir sonuç şudur: Burjuvazi'nin işlediği cinayetler birer adli vakıa gibi değerlendirilip kanıksanmamalıdır. Sınıf ki- ni ve burjuvazi ile göğüs göğüse çarpışma bu- nu gerektirir. Dolayısıyla, genel olarak emperyalizm ve burjuvazi, özde ise Kemalizm ve işbirlikçi oligarşi hakkında, ve de onların 94 yıl önce kurup bugüne kadar aynı doktrin vasıtasıyla taşıyıp getirdikleri kapitalist cumhu- riyet konusunda ilkesel olacağız, düşmanı iyi tanıyacağız, taviz vermeyeceğiz ve bazılarının yaptığı gibi 'yağlarımızı eritmeden' savaşa- cağız. Onları ve onların cumhuriyetini yok ede- ceğiz. Bu cumhuriyetin sınıfsal açıdan bakıldığında, ilerisi, gerisi, kazanımları vb yok- tur.

Türkiye Komünist Partisi programı bu te- meller üzerine kurulmuştur. Program taslağının kimi yerlerini eleştirebiliriz, iyileştirici ve geliştiri- ci öneriler yapabiliriz ama temel ilkesel konuları bir milim dahi yerinden oynatamayız. Bunu yaptığımız anda TKP'nin varlık nedeni ortadan kalkar. Adı TKP olan ama o isme nitelik olarak uymayan bir yapı ortaya çıkar ki, onlardan işbir- likçi oligarşi ve TC devleti sayesinde ülkemizde bolca var. Bir tane daha olması gerekmiyor.

Bu açıklıkla devam edersek, bu mücade- leye komünist partisi saflarında katılmak is- teyenlerin yeri 1920'de kurulmuş ve 1922'de yasaklanmış, Suphi'lerin, Bilen'lerin, Deniz'le- rin, Tayfun'ların TKP'sidir. Merkez Organı Bilen yoldaş tarafından kurulan ve adı ATILIM olan TKP'dir. Bu konuda mütevazı olmamıza da bu söylemi yumuşatmamıza da gerek yoktur. Çün- kü, gerçek budur ve bunun dışında partimizin adını kullanmaya çalışan oluşumların tümünün ipleri doğrudan veya dolaylı ama muhakkak TC devletinin elindedir.

Bu çerçeveden bakıldığında Kürt ulusal sorununa yaklaşım cumhuriyetçi doktrinin ta- mamen dışında çözülmek zorunda olan bir sorundur. Çünkü, bu sorunun zamanında çözülmemesinin ve imha inkar politikalarının te- melinde yatan Kemalist ulus-devlet anlayışıdır. Bu anlayış Türk milliyetçisi ve İslam'ın sadece Sünni - Hanefi mezhepçiliğidir. Türkiye'de ise hem farklı milliyetler, hem de farklı din ve mez- hepler yaşamaktadır. En başta da kapitalist devlet nedeniyle en başta sömürülen bir işçi sınıfı mevcuttur. Buradan çıkan sonuç, işçi sınıfının öncülüğünde bu sömürü düzenine son verirken ulusal, dinsel, kültürel sorunların da

(6. sayfadan devam)

çözülmesi görevidir.

İşçi sınıfının öncülüğünde TC devleti ile çıkarları nesnel olarak çelişen en geniş kesimleri birleştirip devrim sürecini örgütlemek TKP'nin başlaşkları ile yerine getireceği bir görevdir. Bu sürecin nasıl gelişeceğini bugünden reçete gibi belirlemek mümkün değildir. Ancak bugün sınıf mücadelesi içinde olan her siyasi çizginin görebileceği yalınlıkta bir gerçek vardır. Komünist olmayan, sosyalizm anlayışı komünistlerden farklılık gösteren, hatta sosyalist dahi olmayan ilerici, yurtsever, demokrat siyasi çizgiler var olan kapitalist devletin yıkılmasında komünistler ile birlikte rol oynayabilirler. Başka türlü ifade edersek işçi sınıfının öncülüğünde bir devrimci sürece katılabilirler. Bugünkü realiteyi görmezden gelerek ve sosyalist devrimin ordusunu mücadele süreçleri içinde örgütlemekten keskin

sloganlar üretmek siyasi gevezelik ve mücadele etmemenin gerekçesini yaratmak ile eş anlamlıdır. Bu tür tehlikeli akımlar ile ideolojik mücadele ihmal edilmemesi gereken bir ödevdir.

Reel Sosyalizm'in deneyleri bizlere çok katkı sunmuştur. Başarılarından öğreneceğimiz kadar eksikliklerden ve uygulamadaki yanlışlardan da öğrenmek zorundayız. Program bu konulara da bir programın yaklaşabileceği kadar özet de olsa yaklaşıyor. Bu tartışmaları ve deneyleri sürdürmek partinin asli ideolojik çalışmalarının önemli bir alanıdır.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye için belirleyici bir politik örgüttür. Bu tespate uygun çalışmak ve gereğini yapmak da her parti militanının görevidir. 97 yıldır saldırı altında savaşıyoruz. Daha da devam edecek. Bizim kuşağımızın,

TKP'nin bugünkü militanlarının en önemli özelliği, tüm yaşanmış olumsuzluklara rağmen, ertelemeden, savunduklarımızın başka kuşaklar tarafından yaşama geçirileceğini düşünmeden, bizlerin bugün ve yarın yapacaklarımızı tarif etmektir. Parti programı ve politikaları çerçevesinde sıcak savaşı örgütlemektir. Parti tarihimiz bize başka bir çözüm yolu olmadığını öğretiyor. Bu gerçeği görmezden gelemeyiz ve gereğini yapmak konusunda ikircimli olmamalıyız. Bu niteliklere sahip olan parti kadroları, yani militanları partimizin utkan yarınlarnın teminatıdır. 97. kuruluş yıldönümünde partimizin şehitlerinin bizden bekledikleri onların mücadelelerini utkuya ulaştırmamız ve anılarını yaşatmamızdır. Her kaybettiğimiz yoldaşımız için ifade ettiğimiz "Anısı mücadelemizde yaşayacaktır" sözü bu anlama gelmektedir.

GÜNEŞLİ BİR TÜRKİYE VE DÜNYA MANİFESTOSU

Dünya uçurumun kenarında. İnsan emeği en "modern" biçimlerde sömürülüyor. Milyarlarca insan açlık ve yoksulluk sınırında yaşıyor. Sömürgeleştirilmiş ülkelerde salgın hastalıklar kol geziyor. Bu "modern" çağda, başta ABD olmak üzere dünyanın "en ileri" ülkelerinde okuma yazma oranı geriliyor. ABD'de, AB'de, Doğu Avrupa ve Pasifik'te mutlu bir azınlık lüks ve ihtişam içinde yaşarken, dünyanın bütün nimetlerinden faydalanırken, aynı ülkelerin ve bölgelerin içinde milyarlarca insan, sömürüle, işsizlikle, açlıkla, yoklukla, salgın hastalıklarla, eğitimsizlikle mücadele ediyor. Patron- lar, para babaları servetlerine servet katarken, dünyada saate üç yüz çocuk açlıktan ölüyor, dünyada her gün yirmi dört bin kişi açlıktan ölüyor, Afrika'da senede yedi milyon kişi açlıktan ölüyor.

Dünyanın en zengin yeraltı değerli maden kaynaklarına sahip olan Afrika kıtası bilinçli olarak geri bırakılıyor. Halklar kölelik düzeni koşullarında yaşıyor. Uzak Doğu'da, Asya'da, Orta ve Latin Amerika'da sefalet ve yoksulluk diz boyu. Örnek olarak, Almanya'da, ABD'de, Fransa, İngiltere, Rusya ve Türkiye'de milyonlarca emekçi yoksulluk sınırının altında yaşıyor, sokaklar evsizler-barksızlar ile dolu, emperyalist kapitalist metropollerde aş evleri kuruluyor.

Belirleyici olan insanların gelecek korkusu ile yaşamalarıdır. Kendilerinin, çocuklarının, torunlarının gelecekleri konusunda hiç bir güvence hissetmemeleridir. Milyarlarca insan bir anlamda gelecek güvencesinden yoksun "günlük" yaşıyor.

Sermaye sınıfı, kapitalistler, varlıklarını sürdürmek için halkları, emekçileri sömürdükleri yetmiyor- muş gibi, dünyanın her yerinde savaş ocaklarını körükliyorlar. Bu sayede bir yandan,

askersel teknoloji ve sanayiye geliştirip kazançlarına kazanç katıyorlar, diğer yandan ise dünyanın değişik bölgelerinde imtiyaz ve etkinliklerini artırıyorlar. Savaşlar sürecinde milyonlarca insanın ölmesi, şehirlerin evlerin yerle bir olması, travmalar oluşması onları zerre kadar etkilemiyor.

Bütün bu sebeplerden dolayı Kapitalizm barbarlıktır. İnsan onuruna karşı, emeğe karşı bir düzendir. Bunu sürdürmek ancak dini ve milliyetçi motiflerle, insanları, halkları, emekçileri uyutarak, bölerek, birbirine düşürerek mümkün oluyor. Buna bir DUR demek gerekiyor.

Toplumların tarihi, sınıf mücadeleleri tarihidir. İnsanlığın, ezilen halkların, sömürülen emekçilerin, işçi sınıfının geleceği Komünist Toplum Düzenindedir. İnsanın insanı sömürmediği, doğaya sahip çıktığı, savaşların olmadığı, insanların kendi ihtiyaçları temelinde çalışıp mutlu olarak yaşadıkları Güneşli Bir Dünya'nın adı Komünizm'dir.

Kapitalist sömürü düzenine son verecek ve Sosyalist Toplum Düzenini oradan da Komünist Toplum Düzenine yürütmesine olanak sağlayacak tek güç işçi sınıfıdır. Zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyi olmayan, ama aynı zamanda dünyada insanlık için gerekli olan tüm değerlerin yaratıcısı olan, böyle olduğu halde iş gücünü kapitalistlere satmak zorunda kalan tek sınıf işçi sınıfıdır. Dünya'da emek-sermaye çelişkisi çözülmeden hiç bir toplumsal sorunun kökten ve kalıcı çözümü mümkün değildir. Evet, bugünden yapılacak işler vardır, elde edilebilecek kazanımlar vardır, ancak bu kazanımları kalıcı hale getirmenin ve yepyeni toplumsal koşullarda sürekliliğini sağlamanın tek yolu toplumun çoğunluğunun, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin kendi öz iktidarlarıdır.

O zaman, yaratılan artı değer, kazanç olarak bir avuç kapitalistin cebine ve kursağına girmeyecek. Tüm toplum emeğin, üretimin, hizmetlerin nimetlerinden eşit bir şekilde yararlanacak. İşsizlik bir toplumsal sorun olarak ortadan kalkacak, çalışma hakkı, sosyal hak ve güvenceler, eğitim, sağlık, kısacası insanca yaşam hakkı toplumun en doğal hakkı olacak. Savaşların, ölümlerin, açlığın, yoksulluğun, işsizliğin maddi temelleri ortadan kalkacak.

İnsanlığın ulaşabileceği en modern ve en adil toplum düzeni olarak Komünizm'i kurmak bugün dünden daha da önemle hedeflenmesi gereken bir amaçtır. Türkiye Komünist Partisi, kendi müca- dele alanı olan Türkiye'de, bu onurlu uluslararası mücadelenin öncü politik gücüdür. Tüm dünyada işçi sınıfı ve ülkelerin Komünist Partileri ile uluslararası dayanışma içinde bu mücadelesini sürdürmektedir. Uluslararası sermaye sınıfı, burjuvazi, milyarların sömürülmesi, yoksullaşması ve ölme- sine karşın, milyonların, milyarların insanca bir düzenine kuşkusuz ki razı olmayacaktır. Bulundukları ülkeleri ve dünyayı kendi amaçları doğrultusunda yönetmeyi sürdürmeyi isteyecektir. Ülkemizdeki işbirlikçi oligarşi de bunun için direnecektir. Komünistleri kötüleyecek, bizlere karşı direnecek, bizi yok etmeye çalışacaktır. Bugün yaptığı da bundan başka bir şey değildir. Bu nedenle bizim mücadelemiz de zorlu bir mücadeledir ama kesinlikle başarıya ulaşacaktır.

Sömürenlerin değil sömürülen ve ezilenlerin, savaş çıkırtkanlarının değil barıştan yana olan ezici çoğunluğun zaferi hayal değildir. Güneşli bir Türkiye ve Güneşli bir Dünya mümkündür. Kötüler değil Haklılar kazanacaktır !

(Türkiye Komünist Partisi Program Taslağı GEREKÇE Bölümü)

10 Eylül 1920'de Başlayan Kuruluş Kongresi'nde Mustafa Suphi Yoldaş'ın Türkiye Komünist Teşkilatı Merkezî Heyeti'nin Faaliyeti Hakkında Konuşması

Türkiye Komünist Teşkilatı'nın faaliyeti hakkındaki layihayı esas itibarıyla ikiye ayırmak lâzım gelir: Biri «tenevvür» [aydınlanma], diğeri de «teşekkül» [şekillenme] devri.

Tenevvür devri: Bu devrin mahiyetini, manasını anlamak için Rusya'da inkılâbın henüz başlamadığı zamanlara kadar geri gitmelidir.

Cihan Harbi'nin zuhuru ile memleketimizin mağdur sınıflarından yüzbinlerce amele ve rençperlerin asker sıfatıyla Rusya'ya esir düşerek Sibirya, Türkistan, Kafkasya ve nihayet İdil-Ural boylarındaki demiryol, fabrika ve köy işlerinde havahe zahvahe çalıştırılmaları, esasen hayatta zahmetle yoğrulmuş Türkiye işçileriyle Rusya proletaryası arasında dostluk ve yakınlık husulüne vesile oluyor.

«15 Temmuz» İnkılâbı'ndan beri açılan harp sahnelerinde facialı roller oynamaya mahkûm edilen Türk rençperi ve askeri, bu temastan büyük feyizler alarak sınıfı mübareze Rusyalı amele yoldaşlarla beraber harekete başlıyorlar.

Ücret ve iş müddeti hakkındaki hareketlere, tatili eşgallere iştirak ederek arkadaşlarının itimad ve muhabbetlerini celbediyorlar. Vaktiyle memlekette halkçılık ve sosyalistlik hayaline hizmet edip belâdan belâyâ uğrayan ve nihayet muhaceret ve esaret yoluyla bu işçiler kfilesi arasında çalışmaya mecbur olan muallim, muharrir inkılâpçılarımızdan bazı gençler ise, hem amele ile beraber taş taşıyıp çalışarak kapitalizmin ve harpten doğan gaddarlığın ağırlıklarını bizzat kendi hayatlarında hissediyorlar. Tufeyli unsurlara, umumiyetle işleticilere karşı kaynamakta olan düşmanlık duygularının sınıfı inkılâba esas olabilecek derecede tebarüzüne şahit oluyorlar. İşte bu gibi tesirat iledir ki, Rusya'daki Türk amele ve rençperleriyle Bolşeviklerin münasebeti, 1915 senesinden itibaren başlamış ve umumiyetle sermayedarlığa, Çar saltanatına ve nihayet Avrupa Harbi'ne karşı teşvikatta bulunan Bolşevik edebiyatı Türkler arasında büyük bir revaç kazanmıştır. Bu edebiyatın iki sene zarfında amele gruplarında dağıtılarak gizli köşelerde tercüme ve tebliğ edilmesi sayesinde mağdur ve mutaassıp rençper ve askerlerimizin kendi gaddar ve vahşi kuvvetlerimize, zalim hükümet ve hükümdarlarımıza, şan ve şöhret düşkün

müfteri paşalarımıza karşı söz söylemek imkânı hasil olmuştur.

1917 senesi şubatında Rusya'da başlayan inkılâbın Kerenski zamanına ait ilk kısmında bu gizli faaliyet daha açık bir şekle girerek, bolşeviklerin şehir ve köy işçi ocaklarında inkılâbı içtimainin ya-klaştığına dair açıktan açığa tebligat devri başlamış ve Türk bolşevikleri de gerek kendi hemşehrileri ve gerekse müslüman ahalî arasında marksizm ve komünizm hakkında konferanslar tertip etmiştir.

Teşrinievvel vekayiinin başlamasıyla fabrikalarda ve diğer iş ocaklarında çalışan Türk işçilerinin topluluklarına hâlel gelerek herkes ele geçen fırsat ve hürriyetten faydalanıp memleketlerine gitmek üzere türlü yerlere dağılıyor, evvelce bolşeviklerle münasebet peyda edenler, içtimai inkılâbın payitahtı kırmızı Moskova'ya geliyorlar ve buradaki Tatar inkılâpçılarıyla kolkola vererek 1918 senesinin ilk aylarında Osmanlı şivesinde olarak «Yeni Dünya» Gazetesi'ni çıkar-mağa başlıyorlar. Yeni Dünya'nın intişara başladığı tarih, bolşevizmin Rusya'da tevessü ve taammümü ile Rus askerlerinin Kafkasya'dan ric'ate ve bu fırsattan istifa eden Osmanlı ordularının Kafkasya'yı istilâyâ başladıkları devre tesadüf eder. Osmanlı Ordusu, Bakû gaz madenlerini ele geçirerek diğer taraftan Almanlarla beraber Dağıstan, Kuban ve Ukrayna üzerine tesirler yaparak inkılâpçı Rusya'yı ışık ve ekmekten mahrum etmek tehdidini ıka ediyorlar.

Osmanlı Hükümet ve ordusu başında bulunan İttihat ve Terakki Fırkası'nı Türk ve Müslüman memleketlerine ait istilâ ve ittihat hırsları da bütün şark memleketlerine sirayet ederek, müslüman kuvvetlerinin azadlığını Osmanlı istilâsında gördükleri bu devir, Türkiye Bolşevikleri için muhit faaliyetlerinde en ziyade sıkıldıkları bir zamanı hatırlatır. Mamafih Yeni Dünya Gazetesi, bir taraftan Alman kılıncına dayanan bu istilâ hareketinin memleketi ve mazlum halkı pek tehlikeli uçurlara götürmekte ve azadlığın ancak Rusya gibi Avrupa proletaryası arasında da içtimai inkılâbın kıyamına bağlı olduğunu söylemekten, diğer taraftan ise, bu tehlikeyi bir türlü görmek istemeyen paşalar hükümetinin memleket ve halka reva gördükleri zulümleri tebliğden hali kalmamaktadır.

Brest-Litovski Muahedesi'ni imza eden o zamanki muzaffer Türkiye'nin Moskova'daki Sefiri Galip Kemalî Bey'in Yeni Dünya ve muharriri aleyhinde verdiği üç muhtıra ile protesto, tutulan bu irşad ve muhalefet yolunun tarihî vesikalarını teşkil eder.

Mamafih şunu da derhal söylemelidir ki, hakikatin karanlıklar içinde kaybolduğu bu dar ve müziç devir, bize, en iyi ve mak-sada en sadık arkadaşları vermiştir. Muh-telif usura (esirler) karargâhlarından çıkıp Kazana gelen felâketzede arkadaşların ilk müşaveresi, 25 Temmuz 1918 Moskova'da Türk Sol Sosyalistleri Kongresi'ni davet etmiş ve bu konferans «Türkiye Komünist Teşkilatı»nı doğurmuştur.

İkinci devir: Tenevvür devri burada biterek konferansın seçip ayırdığı merkezî heyet doğrudan doğruya teşkilât işlerine giriyor. Konferansın verdiği istikametler:

1. Rusya ve Türkiye'deki amele ve rençper ve askerlerimiz arasında tebligat ve teşkilât, içtimai inkılap cephesinin fi-kren ve fiilen müdafaası.

2. İlk müsait fırsatta Türkiye'nin de celbolunacak vekillerinden mürekkep ilk Türkiye Komünist Kongresi'nin davet ve celbi, «teşkilâtın fırka haline getirilmesi» suretinde konferanstan sonra, teşkilâtımız Rusya Komünist (Bolşevik) Fırkası'yla daha yakın münasebete girişmekle beraber; benim bütün Rusya Müslüman İşleri Merkezi Heyet idaresinde aza ve beynelmilel şark tebligat ve neşriyat şubesinde reis olmaklığım, bütün faaliyetimizin Rusya'daki Müslüman işleriyle beraber ilerlemesine sebep olarak merkezî heyet ilk teşkilât devrinde bütün maddi ve manevi vesaitini müslüman işleri komiserliğinden alıyor, kuvvetinin mühim bir kısmını müslümanlar arasında küflenmiş fikirlerin yıkılarak inkılâp ruhunun yükselmesine sarfediyor; bu meyanda Türk komünistleri, Tatar sosyalistlerinin Kazan'da davet edilen ilk konferansına iştirak ile ilk programının tertibine fiilen iştirak ettiği gibi bütün Rusya komünist teşkilâtlarının Moskova'da açılan birinci kongresine de altı vekil vermeğe muvaffak olmuştur.

10 Eylül 1920'de Kuruluş Kongresi'nde Mustafa Suphi Yoldaşın Türkiye Komünist Fırkası'nın Programı Hakkında Yaptığı Konuşma

Kapitalizm idare-i zulmânesine karşı şimdiye kadar hudut ve millet tanı-maksızın Rusya'da, Almanya ve Macaristan'da, muhtelif şark ülkelerinde ve nihayet Türkiye'de icra-i faaliyet eden arkadaşlarımızı, memleketimizi iş görmeye davet ve bir merkez etrafında toplamağa sevk edecek âmil şüphesiz ki muayyen esaslarda takip olunacak bir programdır. Bugün biz böyle bir program lâyhasını muhterem kongreye arz ile mühim ve tarihî bir vazifenin ifasına giriyoruz.

Türkiye Komünist Fırkası'nın programını tetkik ederken bunu iki kısma ayırmak lâzım gelir. Biri, programa mukaddime ve esas olacak bazı tezler, diğeri asıl program.

Mukaddime ve esaslardan bahs ederken, bir kere Türkiye Komünist Fırkasının beynelmilel içtimâî [toplumsal] hareketine istinad ve aynı zamanda müzaheret eden inkılâpçı bir fırka olduğunu hiçbir dakika hatırdan çıkarmamak lâzım gelir.

Yalnız, Türkiye'deki ameile ve rençberler istinad edecek her hangi bir hareket ile Avrupa ve Amerika burjuvazisine mukavemet etmek, işçi halkı esaret zincirlerinden kurtarmak mümkün değildir. İçtimâî inkılâp esasları bilhassa kapitalizmin büyük roller oynadığı Avrupa ve Amerika sinaiyat muhitinde tekemmül etmiş, her türlü kuva-yı istihsalıyeyi ihsan altına alan bu memleketler sermayedarlarına karşı koyacak kuvvetli işçi sınıfları da oralarda vücuda gelmiştir. Rusya ve Avrupa proletaryasının sermayedarlığa karşı kıyam ederek kısmen hâkimiyeti eline aldığı bu devirde, herhangi bir ameile ve köylü fırkasının bu beynelmilel hareketten tecerrüdleri, müdafaasını üzerine aldığı mazlum sınıfı devletliler hesabına satıp işletmekten başka bir mânâ ifade etmez. Biz karşımızda duran tarihî devrin içtimâî inkılâp devri olduğuna kailiz. (Alkışlar.)

Türkiye sinaiyat itibariyle zengin ve proletarya memleketi sayılmasa da, bütün mâ-hasil-ı mesaîsini Avrupa ve Amerika kapitalizmine rehin etmiş, son asır içinde emperyalizm ve istilâ hareketine hedef olarak, Harb-i Umumiye müteakip nihayet her türlü hükümet teşkilâtı ihlâle uğrayarak, zulme, inkâra karşı ayaklanmış bir halkı temsil etmiş olmağı itibariyle, içtimâî inkılâpta muayyen bir role, bir hisseye mâliktir. Türkiye gibi bütün şarkta da bugün millî şekilde görünen kıyam [ayaklanma] hareketleri, proletarya hareketi saha-i faaliyetini genişlettikçe içtimâî bir mahiyet

almak zaruretindedir. İstanbul ve Anadolu'da daha pek mükemmel olmayan işçi sınıflarının iz'ânında bolşevizme müzaheret şeklinde beliren hareket ve tenevvür, bunun maddî ve haricî mukaddemesini teşkil eder.

Fırkamız azatlığı yolunda beynelmilel içtimâî inkılâp hareketine istinad zaruretinin tenevvür ettiği işçi halkımız arasındaki teşkilâtını da beynelmilel esasta yapmağa mecburdur. Fırkamız Türk ameile ve rençberlerini mutaassıp İttihad ve İtilâfçılar veya hain sosyalistler tesiri altından kurtarmağa ne derecede mecbur ise, Türkiye'de yaşayan Rum, Ermeni, Kürt milletlerinin mağdur sınıflarını da Etniki Eterya, Taşnak veya Bedirhan teşkilâtlarından ayırarak menfaat ve maksadı müttehid bir sınıf halinde hem dahilî tufeylilere, hem de istilâci haricî kuvvetlere karşı birleştirip ayaklandırmak vazifesiyle mahmumdur. (Alkışlar.)

Fırkamız her ne nâm altında yaşarsa yaşasın, bu idrake mazhar olmadıkça beynelmilel mübareze cephesinde iş görmeğe ve "Enternasyonal" muhitinde kuvvetli müteneffiz bir mevki tutmağa liyakat kazanamaz.

İçtimâî inkılâp gibi; inkılâbın bütün dünya burjuvazısına galibiyetten çıkan komünizm tatbikatı da beynelmilel mahiyeti haizdir. Bu istihsalin geçirdiği son inhisar devrinin bir netice-i zaruriyesidir. Sendika, tröst ve karteller elinde büyük sanatların toplanması, hudut ve memleketleri birbirine bağlayan böyle ahenin istihsal ve inhisar birlikleri vücuda getirmiştir. Şarkın ham eşyası ile Garbın mahsulâtı da yine öyle bir kül teşkil ediyor, onun için Komünizm tatbikatında da âlemşümül bir mahiyet ve zaruret vardır. Ve onun için medeniyet ve refahın fen ve sanatta mütevaziyen, yeryüzündeki insanlar arasında tevzî ve tamimi işini yine Komünizm yapabilecektir. Bu sebepledir ki, devr-i intikali temsil eden içtimâî inkılâp devrindeki buhranlarla Komünizm tatbikatının hedeflerini birbirine karıştırmayarak, bu farkların halka tebliğ ve tenviri, fırkamızın en mühim vazifesini teşkil ediyor.

Bizim programımıza mukaddime olarak tavih ve tettebuuna muhtaç olduğumuz maddelerden biri de, Türkiye gibi Avrupa kapitalizminin pençesinde ezilen memleketlerin burjuvazya demokratiği ile kurtulmaya muvaffak olamayacağı mese-

lesidir.

Kapitalizm, istihsalı büyük şirketler vasıtasıyla inhisar haline getirmekle mad-detten ikbâli devrinin en yüksek mertebesine çıkıyor. Filvaki, kapitalizmin bidayet-i inkişafında Garbi Avrupa millet ve memleketleri arasındaki hudutları birleştirerek, siyasî ve iktisadî büyük vâhid-i kıyaslar vücuda getirmiş ve sonra garp medeniyeti nâmı altında malûm olan manzume-i muaşeretî doğurmakla, tarihinde mühim bir rol oynamış oluyor. Ancak, kapitalizm her ne şekil ve surette olursa olsun, bu medeniyeti daha ilerilere doğru neşr ve tamim etmek kuvvetini şimdi tamamiyle kaybetmiş, harb ve istilâ ile me'lûf tahripkâr bir devreye ayak basmıştır. Avrupa ve Amerika'nın Uzak ve Yakın Şarkta takip ettiği faciakâr siyaseti burada sayıp dökmeye lüzum yok.

Ancak, silâh tehdidi altında ispiro, esrar, afyon satan, kendi memleketlerinden kovduğu heyet-i içtimâienin muzir efradına, müteferris ve katillere, hilekâr rahiple-re müstemlekelerde yer veren, bu memleketler ahalisini her vasıta ile irken, medeniyeten ve iktisaden sukut ve zevaline doğru muntazam bir usul ile çalışan bir medeniyetin en iptidai ve basit tezahüratını hatırlamak, asıl ve mahiyeti hakkında bir fikir vermeye kâfidir. Hülâsa, denilebilir ki, sermayedarlık medeniyetinin son devirde vücuda getirdiği iktisadî mulakiyet, Şark için ucuz fiyatla ham malı memleket ve halkımızdan zabt etmek ve pahalıya satmak şartıyla çürük mahsulâtı yine bizlere zorla kabul ettirmekten başka takip ettiği bir maksat yoktur. Son kırk yıllık müstemlekâtçılık faaliyeti neticesinde ve bilhassa Avrupa Harb-i Umumiyesinden sonra, hudud-u siyasiyesi bir kat daha belirmiş olan bu şartlar içinde, burjuvazyaya müstenid herhangi bir hareket Şarkın zavallı millet ve memleketlerini kurtarmak kabiliyetini kaybetmiştir, ve onun için bütün ümit ve istihâl dünyanın bütün mazlum sınıf ve milletleri ile birleşerek zulüm dünyasını yıkmaya çalışan hakiki hars ve medeniyete doğru ilerleyen inkılâpçıların ve bu inkılâpçıları ağışunda toplayan Komünist Fırkasıdır. (Süreklî alkışlar.)

Mukaddemeye girecek ve program için fikri hazırlayacak maddelerden biri de mülkiyet meselisidir. Esasen, mülkiyet, devr-i hâzırdaki şekliyle bir hak olmaktan ziyade, bir hurafe mahiyetini arz ediyor. Sây ve teşebbüsten ziyade hilekârlıkta, hırsızlıkta usta olanlar az zamanda büyük

10 Eylül 1920'de Kuruluş Kongresi'nde Mustafa Suphi Yoldaşın Türkiye Komünist Fırkası'nın Programı Hakkında Yaptığı Konuşma

(9. sayfadan devam)

mülkdâr oluyor ve bundan sonra bir sürü mirasyediler işçi milletin sırtında -hiçbir iş görmeksizin- yaşamak hakkını kazanıyorlar. Bugün proletaryanın esaret ve mahkûmiyetine, Şark ve umumiyetle müstemleke milletlerinin sefalet ve mazlumiyetine temel taşı işini gören müessese bu "mülkiyet" hakkıdır. Yeryüzündeki bütün fesat ve davalar hep bu mülkdârlık etrafında dönüp dolaşmaktadır. İnsanlar arasında lâhûti ve tam mânâda müsavat ve adaletin hükmetmesine taraftar olan komünistler, umumiyetle vesait-i istihaliyeyi devlete bağlamakla zengin ve fakirler arasında bir tesviye muamelesi yapmak istiyorlar. Öyle bir tesviye ki, artık zengin başını kaldırıp kendi emeğiyle geçinen işçinin elinden malını gasbetmeye, ve onun sırtında yaşamaya imkân bulmasın, kendisi de yaşamak için küreği, sabanı alıp çalışmaya başlasın. Ancak, şu eski şeklindeki mülkdârlığın lâğvı ve Komünizmin tesisidir ki cemiyet-i beşeriyede işletici tufeyli

fertler gibi, gaddar müstevli devlet ve hükümetler de mahvedilmiş ve yeryüzünde beynelebeşer ve beynelmilel bir kardeşlik kurulmuş olacaktır. (Sürekli alkışlar.)

Mülkiyetin ilgasından çıkan tatbiki neticeleri program tafsilatında göreceğimiz veçhile, bilhassa işletici, büyük mülkdârlara tesir etmektedir. Yoksa, kolunun gücüyle geçinen reñçber bundan bir şey kaybetmeyecek, belki birçok kazanacaktır. Meselâ, toprak, bu toprağı işleyen köylünün elinde mülk olarak kalacağı gibi köylünün büyüyen evlâtlarına da bizzat işlemek şartıyla yeni toprak hisseleri verilecektir. Küçük sanatkârlar da başkalarının emek mahsulünü gasb etmemek şartıyla devletin yardımıyla görececek ve evveleminde kooperatifler içinde birleşerek fen itibarıyla sanâtı ilerletebilecektir. Demek ki, mülkiyetin ilgasında Komünistler karşılarında yalnız işletici ve faizci mülkdârlar sınıflarını göreceklere, küçük mülkiyet sahibi işleticilerle küçük sanatkârlar

kendilerine zahîr olacaklardır.

Miras meselesi de mülkiyet ile beraber halledilmiş oluyor. Tatbikatta işçi halkın ev eşyası evlâd-ı âyâline geçtiği gibi, imar edilen tarla ve sabanı işçinin ölmesiyle tercihen bu işçinin evlâdına veriliyor. Küçük tezgâhlarda da aynı muamele yapılıyor.

Böylece olunca arkadaşlar, bizim takip ettiğimiz maksatların tatbik olunamaz bir hayal değil, belki mağdur amele ve reñçberleri açlık ve kulluktan kurtaran, refah ve medeniyete, hayata çıkarabilecek yegâne bir yol, hem hak ve adalet yolu olduğunda bir an bile tereddüt etmek büyük bir günahıdır. Ancak, bu yola gidebilecek insanların ruhlarında mukaddes bir ateşin de yanmağa başlaması şarttır. İnkılâp ateşiyle müteharrik olmayan insanlar, bizim yolumuzda bir adım bile ilerleyemezler, sağa sola sarsılıp sendeleyerek sukut ederler.

Mustafa Suphi Yoldaş'ın TKP'nin Kuruluş Kongresi Kapanış Konuşması

Teşkilât devirlerini geçiren ve şimdiye kadar birer grup halinde yaşayan Türkiye komünistleri, bu kongreden müteşekkil ve müttehit bir fırka olarak çıkmakla, yeni bir devre-i hayata ayak basıyorlar. Fırkanın önünde duran birinci vazife: Bundan sonra memleketimiz amele ve fukara reñçberleri arasında fikrimizi kuvvet ve süratle neşredererek halkın mukadderatını kendi eli ne verecek sebep ve kabiliyetleri hazırlamaktır. Türk komünistleri üç seneden beri Rusya içtimai inkılâbı içinde birçok safhalardan geçtiler.

Zaman oldu ki, karşımıza çıkan kara fikirli mürteciler, Türkiye'de amele ve reñçber sınıfının mevcut olmadığını, olsa bile, hammalların memurlardan iyi yasadıklarını söylemekten utanmadılar. Son zamanlarda ise, bilhassa İstanbul, İzmir, Konya, Erzurum, Ankara ve Eskişehir'de vücuda gelen amele ve reñçber namı altında inkılâpçı mühim bir sınıf yaşıyor. Ümitvarız ki, İstanbul ve Anadolu reñçberleri yakında müstevli ve zalim bütün kuvvetleri toplayarak hayat ve mübareze faaliyetini kendi kollarına almak iktidarını göstereceklerdir.

Zaman oldu ki, Türkiye amele ve reñçberleri, müstebit vali, hakim ve paşalar karşısında söz söylemek cesaretini bile gösteremezdi; fakat son vekayı göste-

riyor ki, İstanbul Hükümeti'nin ve padişahın İngilizlerle birleşerek memleketi sattıklarını halk pek iyi anlıyor; Türkiye'nin mazlum amele ve reñçberler ve askerler, bu alçaklığa, bu hıyanete karşı, süngüsünü oradaki ağa ve paşaların göğsüne çevirmiş, muharebe ediyorlar. (Alkışlar)

Ve nihayet zaman oldu ki, arkadaşlar, Türkiye'de komünist teşkilâtı olamaz, dediler; fakat, Türkiye'nin muhtelif şehirlerinden gelen komünist vekiller, bunun aksini ispat ettiler; Türkiye'de amele ve reñçber komünist teşkilâtı gittikçe genişliyor ve kuvvet kespediyor. Şimdi Komünist Fırkası'nın müstemlekeci kuvvetleri ezmeye azim işçi halka rehber olacağına hiç şüpheli edilemez. (Alkışlar)

Komünizm mübeşşirlerinden Engels, bir eserinde diyor ki: «Yeryüzündeki teknik zulme alettir. Zaman gelecek ki, teknikanın terakkisi eseri olarak yeryüzünü kan deryaları alacak ve zalim imparatorların taçları bu kan deryasına yuvarlanacak, bu tacı yerden kaldırıp başına koymaya cesaret edecek bir adam bulunamayacaktır.» İşte, bu devir hulul etmiştir: Rusya'da Almanya'da, Avusturya'da, Türkiye'de, çarlık, imparatorluk, padişahlık artık bir daha necat bulunmayacak tarzda

yıkıldığı halde, hiç kimse cesaret edip de, o taçları başına geçiremiyor.

Vaktiyle halka zulmedenler, bugünkü amele ve reñçber inkılâbı huzurunda diz çökerek mazlum halka taraftar ve hizmete amade gözüküyorlar. (Alkışlar)

Memleketimizde her türlü derece ve sınıf ahit ve yalanlarının yerinden oynadığı böyle bir devirde, böyle bir devri buhranda, işçi halkın mukadderatını kendi eline alarak iş görmesi bir zaruret haline giriyor. Bu işte doğru yolu göstermek vazifesi Komünist Fırkası'nın uhdesine düşmektedir.

Komünist Fırkası için memlekete muallat olan harici düşmanları kovmak nasıl bir vazife ise, dahilde halkın sırtından geçinen yağmacı tufeyli sınıflarını da hıziyicilik halinden çıkarıp yumruk altında işletmek de o derece esaslı bir vazifedir. Bu iki cihetin temini iledir ki, Komünist Fırkası mazlum amele ve reñçber halka karşı hizmetini ifa etmiş ve ortadan sınıflar farkı kalkarak heyet-i içtimaiye, adalet-i hakikiyeye nail olmuş olacaktır. Onun için son söz olarak diyelim ki: **Yaşasın Türkiye Komünist Fırkası!**

Mustafa Suphi Yoldaşın 1918 Yılında Moskova'da Toplanan Türk Sol Sosyalistleri Kongresi'nde Yaptığı Konuşma

Aziz yoldaşlar,

Beni şu konferansa reis intihabınızdan dolayı büyük teşekkürler ederim. İtimadınıza teşekkürüm resmî değil, pek samimi mahiyettedir. Ben bu içtimanınızı büyük bir kıymeti tarihiye telakki ediyorum. Çünkü fikrimce bu teşkil ettiğiniz heyet tarihte Türk halkının tesiratını hakikaten arz ve temsil eden ilk teşkilattır.

Bugünkü heyetimiz içinde öteden beri tüm inkılap teşkilatlarında olduğu gibi, yalnız münevver ve mütefekkir kimselerin değil, belki doğrudan doğruya zulme ve istisafa düçar olan halk efradından Türk askeri, Türk köylüsü ve Türk işçisi olarak birçok arkadaşların da bulunuşu inkılâp

ruhunun Türkiye'de aşağı tabakalara nüfuz ettiğini ve Türkiye'de sosyalistliğin ütopizm, yani hayalperestlik devrini atlatıp bir devri hakikiye girme istidadında bulunduğunu gösterir. Biz bugün Rusya'da, bütün insanıyeti esaretten kurtarmaya çalışan Rusya İnkılâbı azimine yalnız hayat ve edebiyatla değil, belki fiiliyat ve teşkilâtla koşulmak üzere bulunmuş oluyoruz.

Biz bugün, insanıyetin şu kan ve ateşle kaynayan muhitinde vaziyet almakla, Türklerin heyeti medeniyeyi içtimaiyedeki hak hayatlarından bir ilim, bir işaret yükseltmiş oluyoruz. Biz bugün Rusya İnkılâbının birer mühim amili olan müslüman kuvvelerinin Moskova'daki merkezin-

de toplanmakla, İslâm âleminin Enternasyonal vakasına olan nazarını da aşikâr meydana koymuş oluyoruz. Bizim bugün tuttuğumuz yoldan daha dün Tatarlar yürümeye başlamışlardı. Yarın da Araplar, Acemler o selâmet şahranını tutacak ve bütün âlemi islâmiyet böylece hakiki kardeşlik, hakiki birlik, hakiki azatlık yoluna girmiş olacaktır.

Yaşasın bütün dünyanın müslüman işçi ve köylü halklarını birbirine bağlayan Rusya inkılâbı!

Yaşasın kızıl ışıkları insanıyet ufkunda görülmeye başlayan Üçüncü Enternasyonal!

Sosyalizm İçin Cidal (Mücadele)

o Mustafa SUPHI

Türkiye'nin mazlum işçi ve köylülerine,

1. Ancak sermaye, para tahakkümünün devrilmesi ve yalnız sosyalizm inkılâbının bütün cihana yayılması, sana tam ve sağlam bir hürriyet verecektir. Sen ancak, sermayedarların, toprak sahiplerinin, paşa ve ağaların nüfuz ve tahakkümünü yıktığın ve bütün kuvvetinle sosyalizm inkılâbını kendi memleketinde müdafaa ve neşrettiğin takdirde, beynelmilel inkılâbın ilerlemesine yardım etmiş olursun.

2. Türk, Müslüman, ecnebi, her ne olursa olsun büyük veya küçük sermayedar ve zenginlerle birlik ve ittifak yapma!

3. Beynelmilel cihangirlik ve emperyalizme elinden geldiği kadar karşı dur. Memleketin içinde hiç bir bölük ecnebi askeri kalmamalı.

İngiliz ve Fransız emperyalistlerine ve onların yardımcısı, yârdağı olan Yunan Ordusu'na bir karış verme. Onlara hiç bir demiryolu, hiç bir fabrika, hiç bir liman, iskele terketme. Ecnebi madrabazlarının, senin kanını emen bölüklerin memlekette dolaşmasına karşı dur.

4. Fransa, İngiltere, Amerika emperyalistlerinin yapacağı sulhtan sakın ve bil ki, onların isteyecekleri tazminat ve eski borçlara dair ortaya koyacakları hesaplar, senin belini bükecek ve elinde, avucunda ne varsa, hepsini kaybedecektir.

5. İnkılâp düşmanlarıyla uzlaşmaya razı olan ikiyüzlü ihanetlere ve Fransızlar tarafına geçmeyi yahut onlarla beraber diğer devletlere karşı «millî muharebe» açmayı kabul ve müdafaa eden riyakâr dolandırıcılara el verme. Memleketini yenden emperyalist muharebesine sokmak-

tan ve ana toprağını yeniden siperlerle, tranşelerle sardırarak bağrını yırtmaktan hazer et. Kendi galibiyetleriyle İngiltere ve Fransa'da inkılâbı durdurmağa ve Alman, Macar inkılâbını da semeresiz bırakmaya kasteden Lloyd George'lara ve Clemenceau'lara yardım etme.

6. Sermayedarlar, generaller, papazlar ve mutaassıp mollalarla birlikte işçi halka karşı giden ve Rusya İşçi Halk Cumhuriyeti'ni yıkarak onun yerine zenginler, sermayedarlar cumhuriyetini veya daha doğrusu Çarlar devletini kurmak isteyenlerden kaç! Bunlar bütün dünya işçi halkını kesip doğradıktan sonra şimdilik kendilerine meyil gösteren ikiyüzlü sosyalistleri dahi çiğneyip geçecek ve sermayedarların, çiftlik ağalarının tapındıkları müstebit padişahın, kralın, çarın tahtını ensene bindireceklerdir.

7. Emperyalist hükümetlerin bugün milletimiz ve hukukumuz üzerine taarruz eden ordularına karşı muharebeye kalk! Fransızların parayla satın alarak üzerimize yolladıkları bütün alçak kuvvetlere silah çek!

Fakir işçi halkı,
Silahını eline al! Tüfek atmasını biliyor-
san, silahını temiz tut. Atmasını bilmiyor-
san, gizli talim bölüklerine git, yazıl.

8. Fakir işçi halkı!
Elindeki tüfeği yalnız üstümüze yürüyen düşmana değil, cihad ve inkılâp meydanından kaçarak halka ihanet edenlere ve sermayedarların, zenginlerin işine faide getirenlere atmaktan çekinme!

9. İnkılâp cephesini ve arkadaşlarımızın kendi aralarında verdikleri kardeş sözünü tutmalarını teşvik et ve onlara bu yolda örnek için kendi emniyetli, imanlı arkadaşlarını zalimlere karşı duran

müdafaa çetelerine gönder. İnkılâpçıların bugün yapacakları iş, gelecekteki Türkiye Kızıldusunu'nun kuvvetli temelini kuracaktır.

10. Fakir ve zahmetkâr yoldaş!
İyi bil ki, büyük zenginler, müstebit paşalar ve ağaların keselerinde Fransız ve İngilizlerden aldıkları pek çok altınlar vardır. Onlar bu altınla, sana karşı kuvvet hazırlamaya, seni ezmeye çalışıyorlar. Fukara halkın işine, onun kurduğu ve kuracağı hükümete karşı duranları kurşuna diz. İşçi ve köylü meclislerine karşı her el kaldırırsa on kurşunla cevap ver.

11. Fakir ve mazlum Türk rençperi!
Sabrettiğin yetişir! Umum dünya inkılâbının arifesindesin. Kendi hakkını alacağın zaman da kalk. Kendini göster. Türkiye'nin zulüm ve kahr içinde yaşayan diğer halklarına elini uzat. İşçi ve köylü meclislerini, kendi hükümler ve saltanatını kur.

Rusya'da işçi kardeşlerin hükümeti ele aldı. Fakat şunu da bil ki, sen daha galip değilsin. Türkiye'de burjuvazinin, zenginlerin gözleri, Fransız, İngiliz kasasından ümidini kesmedi. Düşman son derece şeytan ve kuvvetli.

12. Ey Türkiye'nin mazlum işçi ve köylüleri!

Evvelahir bir şeyi hatırlından çıkarma:
Avrupa ve Türkiye'deki bütün sermayedarlar, zenginler, paşalar, ağalar, papaz ve mutaassıp mollalar, büyük zabıtlar Türkiye'de hükmettikçe sermaye ve para esirliği ortadan kalkmaz ve işçi köylü halkı kendi devlet ve hâkimiyetine nail olamaz.

Haydi eline silahı al. Bütün dünya fakir ve mazlum işçilerinin başladıkları sosyalizm cihadında ileri saflara yollan!

**T. K. P.'m benim,
seni düşünüyorum.**

**Sen dünümüz, bugünümüz, yarınımızsın,
en büyük ustalığımız,
en ince hünerimizsin.**

Sen aklımız, yüreğimiz ve yumruğumuzsun.